

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 stycznia 1953 r.

w sprawie zasad i trybu likwidacji majątku izb notarialnych oraz funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych tych izb.

Na podstawie art. 61 § 2 ustawy z dnia 25 maja 1951 r. — Prawo o notariacie (Dz. U. Nr 36, poz. 276) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 31 grudnia 1951 r. wstrzymuje się wypłatę wszelkiego rodzaju zasiłków b. notariuszom i ich rodzinom z funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych izb notarialnych.

§ 2. Z funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych izb notarialnych oraz z pozostałości kasowych przeznaczonych na wydatki administracyjne po pokryciu zobowiązań izb tworzy się wspólny fundusz odpraw.

§ 3. Z funduszu odpraw przyznaje się jednorazowo odprawy osobom, które przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia:

- 1) nabyły uprawnienia do okresowych świadczeń zlikwidowanych funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych bądź
- 2) zostały zwolnione ze stanowiska notariusza przed dniem 1 stycznia 1952 r. i osiągnęły przed tym dniem wiek 65 lat lub są trwale niezdolne do dalszej pracy z powodu ułomności cielesnej albo z powodu upadku sił fizycznych lub umysłowych, a stwierdzona przez lekarza urzędowego niezdolność do pracy przekracza 60%.

§ 4. Likwidację majątku izb notarialnych oraz funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych tych izb przeprowadza likwidator. Likwidacja powinna być zakończona w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia. W razie potrzeby Minister Sprawiedliwości może przedłużyć trwanie likwidacji na dalsze trzy miesiące.

§ 5. Likwidatora mianuje i odwołuje Minister Sprawiedliwości, który określa również wysokość jego wynagrodzenia.

§ 6. Kierownicy państwowych biur notarialnych, którzy przejęli akta b. rad notarialnych, obowiązani są wydać likwidatorowi (§ 5) księgi i dowody dotyczące majątku izb notarialnych oraz funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych tych izb. Byli członkowie rad notarialnych obowiązani są na żądanie likwidatora udzielać mu wszelkich potrzebnych wiadomości i wyjaśnień co do likwidowanego majątku.

§ 7. W sprawach dotyczących likwidowanego majątku izb notarialnych oraz funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych tych izb likwidator reprezentuje w sądzie i poza sądem likwidowaną masę majątkową i sprawuje jej zarząd w zakresie działania potrzebnym do jej likwidacji.

§ 8. Koszty likwidacji majątku izb notarialnych oraz funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych tych izb łącznie z wynagrodzeniem likwidatora pokrywa się z funduszu odpraw.

§ 9. Obowiązkiem likwidatora jest:

- 1) sporządzenie wykazu:
  - a) majątku ruchomego izb,
  - b) funduszków podlegających przelaniu na fundusz odpraw jednorazowych wraz z wierzytelnościami należącymi do tego funduszu,
  - c) zobowiązań izb z tytułu zasiłków za czas do 1 stycznia 1952 r.,
  - d) innych zobowiązań izb notarialnych,
  - e) osób, które przed 1 stycznia 1952 r. korzystały z zasiłków, i innych osób uprawnionych do otrzymania jednorazowej odprawy;
- 2) ściąganie wierzytelności izb notarialnych oraz wierzytelności funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych tych izb;
- 3) wykonanie zobowiązań izb notarialnych i zobowiązań funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych tych izb;
- 4) wypłata jednorazowych odpraw (§ 3).

§ 10. Zasiłki zwrotne udzielone notariuszom mogą być umarzone, jeżeli zostanie ustalone, że ściąganie zasiłku mogłoby stanowić uszczerbek utrzymania koniecznego dla zobowiązanego i jego rodziny. O umorzeniu decyduje Minister Sprawiedliwości na wniosek likwidatora.

§ 11. Wyciąg ze sporządzonego przez likwidatora wykazu wierzytelności przypadających z tytułu składek i innych opłat na rzecz izb notarialnych oraz funduszków tych izb za czas do 1 stycznia 1952 r., opatrzony podpisem likwidatora, jest tytułem egzekucji sądowej.

§ 12. Wykaz osób uprawnionych do otrzymania odpraw jednorazowych, jak również wysokość tych odpraw odpowiednio do wysokości przypadających na ten cel środków ustali Minister Sprawiedliwości na wniosek likwidatora, który dokona wypłaty osobom uprawnionym na podstawie tego wykazu.

§ 13. W przypadku gdy uprawniony do otrzymania odprawy zmarł w czasie od 1 stycznia 1952 r. do dnia zakończenia likwidacji, przypadającą mu odprawę wypłaca się wdowie, a gdyby nie żyła — małoletnim dzieciom, a także dzieciom pełnoletnim, jeżeli uczęszczają do szkół. W razie niemożności wypłacenia odprawy likwidator składa odprawę do depozytu sądowego.

§ 14. 1. Po zakończeniu likwidacji likwidator obowiązany jest złożyć Ministrowi Sprawiedliwości sprawozdanie z czynności oraz akta dotyczące likwidacji.

2. Minister Sprawiedliwości zwalnia likwidatora po zakończeniu likwidacji i przyjęciu do wiadomości sprawozdania z czynności likwidatora.

§ 15. 1. Nieruchomość w Zakopanem, przy ul. Witkiewicza róg Chałubińskiego, pod nazwą „Złoty Róg” oznaczoną w księdze wieczystej Sądu Powiatowego w Zakopanem nr. Kw. 1556, stanowiącą własność izb notarialnych, oraz będące własnością izb notarialnych ruchomości, stanowiące urządzenia i pomoce biurowe, jak:

wszelkie meble, maszyny do pisania, biblioteki — przechodzą na własność Państwa z dniem 1 stycznia 1952 r.

2. Ruchomości, o których mowa w ust. 1, przekazuje się do używania państwowym biurom notarialnym, w których te ruchomości się znajdują.

3. Na rzecz Państwa przechodzi również prawo do wkładu budowlanego w wysokości 78.000 zł i udziału członkowskiego Izby Notarialnej w Gdańsku w Gdańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej z odpow. udz.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*